

Fryderyk Chopin

(1810-1849)

Dar Polski dla świata kultury

Piotr Bednarski kopia Eugene Delacroix (c. 1838). Zdjęcie wykonane przez John Liviero.

Genialny polski kompozytor oraz romantyczny książę fortepianu

- Początki
- Nauka w Warszawie
- Sława w Warszawie i wyjazd z Polski
- Sława w Paryżu
- Z George Sand
- Śmierć w Paryżu
- Dziedzictwo Chopina
- Nieustająca sława
- Kanadyjskie połączenia

Początki

Fryderyk Franciszek Chopin urodził się 22 lutego 1810 roku w Żelazowej Woli i został ochrzczony w kościele parafialnym pw. św. Rocha i Jana Chrzciciela w Brochowie. Ojciec jego, Mikołaj, pochodził z Francji, skąd przybył w 1787 roku do Warszawy. Do 1806 roku pracował jako guwerner młodych arystokratów. W tymże roku poślubił w Brochowie Justynę Krzyżanowską. W 1807 roku przyszła na świat najstarsza siostra Fryderyka Ludwika późniejsza Jędrzejewiczowa, w 1811, druga siostra – Izabela, po mężu Barcińska, a w 1812 najukochańsza z siostr Emilia.

Kościół Św. Rocha w Brochowie, gdzie rodzice Chopina wzięli ślub, a Fryderyk został ochrzczony. Poniżej na prawo: Dokument chrztu Fryderyka w 1810. Zdjęcia ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Rodzina Chopina

Ojciec: Mikołaj (1771-1844);
Matka: Justyna (1782-1861).

Rezydencja, gdzie rodzina Chopina mieszkała w Żelazowej Woli. Po prawej: (1810). Poniżej: Pokój rodzinny, gdzie Fryderyk się urodził. Zdjęcie dzięki uprzejmości Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina (NIFC).

Ludwika
(1807-1855)

Fryderyk
(1810-1849)

Statuetka Chopina w Żelazowej Woli wykonana przez Józefa Gosławskiego (1954). Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Izabella
(1811-1881)

Emilia
(1812-1827)

Zdjęcia pochodzą z NIFC.

Nauka w Warszawie

W 1810 roku Mikołaj Chopin został profesorem języka francuskiego w Liceum Warszawskim, a rodzina na stałe osiadła w Warszawie. Duży udział w pierwszych latach stawania się artystą młodego twórcy miała jego najstarsza siostra Ludwika. Uczyla go czytania i pisania oraz gry na fortepianie.

Po prawej: Artystyczna replika Pałacu Saskiego przed IIWS, gdzie rodzina Chopinów mieszkała w latach 1810-1817.

Zdjęcie ze zbiorów Park Miniatur Woj. Mazowieckiego.

Po lewej: Wojciech Żywny, pierwszy nauczyciel Fryderyka. Zdjęcie pochodzi z NIFC.

Po prawej: Obecny widok na ogród Pałacu Saskiego. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Fragment centralnej sekcji Pałacu Saskiego po IIWS. Obecnie, znajduje się tu Grób Nieznanego Żołnierza w Warszawie. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Brama główna Uniwersytetu Warszawskiego oraz tablica upamiętniającą życie i studia Fryderyka od 1817 do 1827. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Józef Elsner, profesor kompozycji Fryderyka, który na dyplomie ukończenia szkoły napisał: "specjalne zdolności, muzyczny geniusz." (1829). Zdjęcie pochodzi z NIFC

Pałac Kazimierzowski, miejsce gdzie mieściło się Liceum Warszawskie do, którego uczęszczał Fryderyk w 1823. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Budynek Rektoratu, gdzie mieszkała rodzina Fryderyka, 1817-1827. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

W arkana sztuki pianistycznej wprowadzał go kompozytor Wojciech Żywny. To on zapisał pierwszą, kompozycję Chopina na fortepian – Poloneza B-dur. W 1826 roku, po zdobyciu świadectwa ukończenia Liceum Warszawskiego, Fryderyk został zapisany na I rok Szkoły Głównej przy Królewskim Uniwersytecie Warszawskim, kierowanej przez Józefa Elsnera, u którego podjął profesjonalną naukę muzyki. Chopin zawsze podkreślał, iż to Józefowi Elsnerowi zawdzięcza najwięcej dobrego dla swojej edukacji muzycznej.

Sława w Warszawie i wyjazd z Polski

Mały Fryderyk bardzo wcześnie zyskał na „salonach warszawskich” sławę cudownego dziecka. W Warszawie, która w owym czasie była miastem rozmiłowanym w muzyce Fryderyk w krótkim czasie zyskał miano najlepszego pianisty. W 1820 roku włoska śpiewaczka Angelika Catalani, zachwycona grą zdolnego młodzieńca, obdarowała go złotym zegarkiem z dedykacją. W 1825 roku grał dla rosyjskiego cara Aleksandra I, otrzymując w podziękę brylantowy pierścionek.

Złoty zegarek, podarunek od włoskiej sopranistki Angeliki Catalani w 1820. Zdjęcie pochodzi z NIFC

Pałac Belweder, Warszawa, gdzie Fryderyk prawdopodobnie grał dla Wielkiego Księcia Konstantego oraz jego brata cara Aleksandra. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Fryderyk zagrał swój pierwszy publiczny koncert w pałacu w Warszawie (obecnie jest to Pałac Prezydencki) 24 lutego 1818. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Kościół Wyzkieł w Warszawie, gdzie Fryderyk jako student, grał na organach podczas mszy od 1825 do 1826. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Chopin gra dla księcia Antoniego Radziwiłła w Poznaniu, 1828. Obraz Henryka Siemiradzkiego (1887). Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Plakat ogłaszający pierwszy publiczny koncert Fryderyk w Teatrze Narodowym w Warszawie 17 marca, 1830. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Powyżej: tablica oraz budynek w którym Fryderyk mieszkał i komponował przed opuszczeniem Polski. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Pocztą Saska w Warszawie, skąd Fryderyk opuścił Polskę na stałe w 1830. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

2 listopada 1830 roku Fryderyka Chopin wyjechał z Warszawy, nie przeczuwając, iż już nigdy nie wróci do rodzinnego miasta. Pożegnano go uroczystą kantatą skomponowaną przez Elsnera.

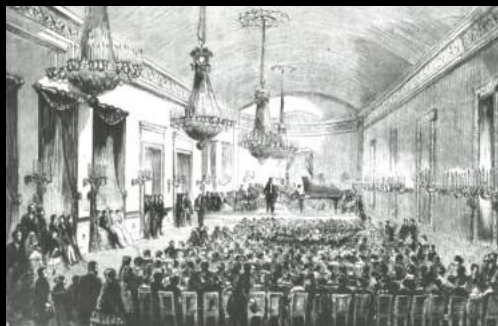

Sława w Paryżu

5 października 1831 roku Chopin dotarł do Paryża i to Paryż był miastem, do którego kompozytor zawsze wracał i miejscem jego zamieszkania do końca jego dni. Nawiązał znajomości z Rossinim, Cherubinem, Bailllotem, Kalkbrennerem, Hillerem, Mendelssohnem i Lisztem, dla których talent Chopina był niezaprzeczalny. Jego pierwszy pianistyczny popis 25 lutego 1832 roku w Sali Pleyela, podczas którego Chopin zagrał m.in. swój pierwszy koncert w wersji kameralnej był dużym sukcesem. W prasie ukazały się pozytywne recenzje i pisano o "odrodzeniu muzyki fortepianowej", którego Chopin był impulsem. Fryderyk Chopin dał się poznać jako nauczyciel gry fortepianowej. Zajęcie to zapewniało też stałe dochody.

Stoją, od lewej: Jacob Rosenhain, Theodor Döhler, Fryderyk Chopin, Alexander Dreyschock oraz Sigismund Thalberg. Siedzą, od lewej: Edward Wolff, Adolf Henselt oraz Franciszek Liszt. Zdjęcie pochodzi z NIFC.

Salle Pleyel, Paryż, miejsce sławnych koncertów Chopina w 1841, 1842 oraz 1848. Zdjęcie pochodzi z NIFC, F. 3081.

Widok Sali Koncertowej Salle Pleyel Paryżu. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Portret Chopina wykonany akwarelą przez Marię Wodzinską - 1835. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Powyżej: Hôtel Lambert w Paryżu, miejsce zamieszkania księcia Adama Czartoryskiego. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Po lewej: "Chopin Polonaise - Bal w Hôtelu Lambert w Paryżu" obraz Teofila Kwiatkowskiego. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Powyżej i po prawej: Apartament na 12 place Vendôme, Paris, gdzie Chopin zmarł. Zdjęcie pochodzi od Anny Marchlewskiej.

W historii muzyki Fryderyk Chopin jest wielkim, fascynującym, utalentowanym artystą i kompozytorem, który najrozmaitsze formy i gatunki uczynił trwałą wartością dla całej ludzkości. Jego geniusz zdominował twórczość wielu kompozytorów na całym świecie, rówieśników Chopina, a także artystów młodszej generacji. Jego subtelna gra, mimo iż często piętrząca przed odtwórcą trudności wykonawcze, pozbawiona była epatowania techniką. Korzystanie z nowych możliwości technicznych fortepianu, zmianach w budowie młotków, skali klawiatury poszerzonej do siedmiu oktaw umożliwiało śmiało eksperymentowanie z dźwiękiem. Jego gra poruszała wszystkich, a entuzjastycznie przyjmowane w odbiorze kompozycje sprawiały, iż Chopin nie przechodził udrękom artysty niedocenionego. Mógł wielokrotnie cyzelować i doprowadzać do perfekcji wszystkie swoje kompozycje przed ich wydaniem.

Z George Sand

Związek z francuską pisarką George Sand na trwałe wszedł do historii muzyki. Sand, jak i wiele kobiet Paryża zauroczona była polskim pianistą i wziętym pedagogiem. Słowa „On vous Dore” w bilecie skierowanym przez nią do Chopina zapoczątkowały wzajemną fascynację kompozytora i pisarki trwającą do końca 1846 roku. Sand była dla Fryderyka przez wiele lat nie tylko towarzyszką życia i muzą, ale przede wszystkim ofiarnie pielęgnowała go podczas ataków postępującej choroby. W latach 1839-1846, w atmosferze jaką stwarzała ukochana kobieta powstało najwięcej cenionych kompozycji Chopina min. Preludia op. 28 ukończone na Majorce.

George Sand. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Letnia siedziba Sand w Nohant. © Philippe Berthé / CMN. Zdjęcie pochodzi z Le Centre des monuments nationaux.

Ogród w Nohant. © Jean-Pierre Delagarde / CMN. Zdjęcie pochodzi z Le Centre des monuments nationaux.

Majorka, Hiszpania

Valldemossa, urokliwie usytuowany piękny klasztor Kartuzów, gdzie Fryderyk spędził pracowicie zimę. Zdjęcia pochodzą od Piotra Palecznego.

Londyn, Anglia

Po prawej: London's Guildhall, gdzie Chopin zagrał swój ostatni publiczny koncert (1847). Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Śmierć w Paryżu

W ostatnich dniach życia towarzyszyła mu siostra Ludwika. To ona czuwała wraz z grupą najbliższych kompozytorów osób: Gutmannem, Franchomme, Solange, Grzymałą przy jego łóżku w jego ostatnich dniach. W paryskim mieszkaniu przy Place Vendôme, u wezłowa umierającego Chopina znaleźli się także ksiądz Aleksander Jełowicki, księżna Marcelina Czartoryska, Delfina Potocka i malarz Teofil Kwiatkowski. Fryderyk Chopin zmarł 17 października 1849 roku o drugiej rano. Clésinger, mąż Solange następnego dnia zdjął maskę pośmiertną z jego twarzy i wykonał odlew ręki.

Ostatnie chwile życia Chopina: w otoczeniu rodziny, przyjaciół, oraz ulubionych kwiatków. Portret Teofila Kwiatkowskiego. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Kościół La Madeleine w Paryżu, gdzie odbył się pogrzeb Chopina. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Fiołki ulubione kwiaty Fryderyka. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Po prawej: grób Chopina na cmentarzu Père Lachaise jest zawsze pokryty kwiatami przynoszonymi przez odwiedzających, których liczba dochodzi nawet do 800 osób dziennie. Zdjęcie pochodzi od Anny Marchlewskiej.

Zgodnie z ostatnią wolą Chopina wyjęto jego serce, aby mogło powrócić do kraju. Pogrzeb odbył się 30 października 1849 roku w paryskim kościele św. Magdaleny z istic arystokratycznym przepychem. Ciało, spoczęło na cmentarzu Père Lachaise, gdzie do dziś - przy pomniku wzniesionym w 1 rocznicę śmierci - codziennie składane są świeże kwiaty.

Tablica informująca, że tu spoczywa serce Chopin w kościele Św. Krzyża w Warszawie, w rodzinnej parafii. Zdjęcia pochodzą ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Serce muzyka, umieszczone w filarze kościoła pw. Św. Krzyża w Warszawie, mimo zawirowań II wojny i zniszczeniu polskiej stolicy spoczywa tam do dziś będąc obiektem pielgrzymek wielbicieli muzyki Chopina z całego świata.

Dziedzictwo Chopina I

Muzeum Fryderyka Chopina w Warszawie.
Zdjęcie pochodzi z NIFC.

Muzeum Fryderyka Chopina w Warszawie

Oryginalny fortepian
Chopina Pleyel. Zdjęcie ze
zbiorów Jerzego Baryckiego.

Odlew ręki Chopina.
Zdjęcie pochodzi z Wikipedia
Commons.

Na szafce widoczny jest
orientalny dzwonek
podręczny Chopina oraz
metronom. Zdjęcie pochodzi
(1899) z NIFC-F. 4096.

Zegar podróżny, spinki, notes kieszonkowy z 1849 oraz dzwonek po-
dręczny pozyskane przez Muzeum Chopina w 2015. Zdjęcie ze zbiorów
Jerzego Baryckiego.

Już za życia Chopina rosło uwielbienie dla jego muzyki i osoby. Obecnie, na całym świecie każdego roku ukazuje się kilkaset poświęconych mu publikacji książkowych, nutowych i nagrań. W 2001 roku do opieki nad spuścizną i dziedzictwem kompozytora powołano Narodowy Instytut Fryderyka Chopina, który kontynuuje prace zapoczątkowane w połowie lat 30 ubiegłego wieku przez Instytut Fryderyka Chopina i następnie powstałe po II wojnie Towarzystwo im. Fryderyka Chopina działające do dziś w Warszawie. Największa kolekcja zachowanych muzycznych autografów kompozytora przechowywana jest w skarbcu Biblioteki Narodowej w Warszawie.

Przykład publikacji kompozycji
Chopina jego studenta Carla
Mikuli z Lipska. Zdjęcie pochodzi z
biblioteki Polona.PL

Biblioteka Narodowa i jej oddział Pałac
Krasinских w Warszawie. Zdjęcia pochodzą z Biblioteki
Narodowej w Warszawie.

Narodowy Instytut
Chopina w Warszawie.
Zdjęcie pochodzi z Wikipedia
Commons.

Dziedzictwo Chopina II

Powstało kilkadziesiąt towarzystw jego imienia i powstają nowe. Od Azji po Europę, na wszystkich prawie kontynentach organizowane są konkursy pianistyczne poświęcone jego muzyce. Najważniejszy z nich, Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyk Chopina, od 1927 roku odbywa się w Warszawie, zgodnie z tradycją co 5 lat.

Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyk Chopina

Po lewej: Filharmonia Narodowa. Obok: Zdjęcie z 3-go Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina (1937). Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Przykłady plakatów konkursowych. Powyżej: Zdjęcia pochodzą z Wikipedia Commons oraz www.festival.pl.

Po prawej: Zdjęcie pochodzi z NIFC.

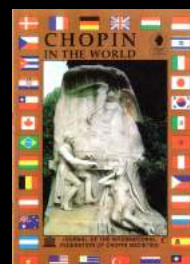
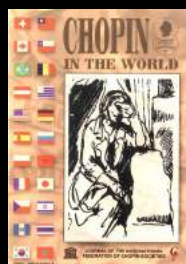
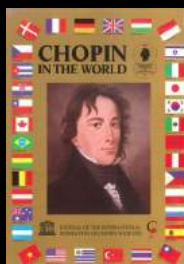
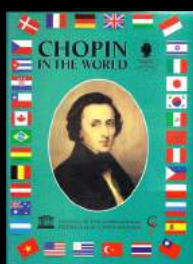

Międzynarodowy Festiwal Pianistyczny - Duszniki-Zdrój

Po lewej: Willa gdzie Fryderyk grał w 1826. Dla upamiętnienia tego faktu każdego roku od 1946r. w Dusznikach organizowany jest festiwal chopinowski. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Z lewej: Sala koncertowa podczas festiwalu w 2005r. Po prawej: przykłady festiwalowych plakatów. Zdjęcia pochodzą z www.festival.pl

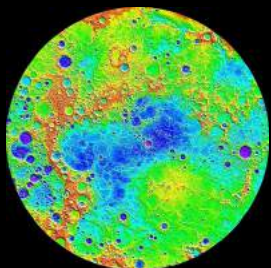

Międzynarodowa Federacja Organizacji Chopina od 1987r. wydaje rocznik zawierający sprawozdania z głównych imprez dotyczących Chopina na świecie. Powyżej: egzemplarze pisma. Zdjęcia pochodzą z *The International Federation of Chopin Societies*.

Nieustająca sława

Fryderyk doczekał się wielu form uznania i pomników, a najczęściej odwiedzanym i najbardziej znanym jest pomnik w warszawskim parku Łazienki Królewskie.

Chopin w przestrzeni

List of minor planets: 3001–4000					
Designation		Discovery		Discoverer	Ref
Permanent	Provisional	Date	Site		
3784 Chopin	1986 UL ₁	October 31, 1986	Haute-Provence	E. W. Elst	MPC

Róża Chopina

Róża Chopina jest hybrydową różą herbacianą, wprowadzoną w Polsce przez Stanisława Żyłę w 1980r. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Z lewej: Krater Chopina na Merkury. Zlokalizowany na 65.1°S 123.1°W, został nazwany na cześć polskiego kompozytora w 1976 przez Międzynarodowy Związek Astronomiczny.

Powyżej: Kopia dokumentu nadania planecie imienia Chopina. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Najsłynniejszy pomnik Chopina, w parku Łazienki Królewskie w Warszawie. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Każdego lata koncerty Chopina w parku w Łazienkowskim w Warszawie przyciągają tysiące turystów. Zdjęcie ze zbiorów Jerzego Baryckiego.

Pomnik Chopina w Parc Monceau, Paris, z alegorycznymi figurami Muzyki i Harmonii. Zdjęcie pochodzi z Pinterest oraz Wikipedia Commons.

Pomnik Chopina w Rio de Janeiro rzeźba wykonana przez Augusta Zamoyskiego. Zdjęcie pochodzi z Pinterest oraz Wikipedia Commons.

Po prawej: Pomnik Chopina w ogrodzie botanicznym w Singapurze. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Pomnik Chopina w Kijowie. Zdjęcie pochodzi z NIFC.

Pomnik Chopina w Hawanie, autorstwa Adama Myjaka, zdjęcie: Taida Tarabula. Zdjęcie pochodzi z meakultura.pl.

Kanadyjskie połączenia

W 1934r. na wniosek Tadeusz Brzezińskiego, konsula Polski w Lipsku, zostało zakupionych od firmy wydawniczej Breitkopf & Hartel 20 rękopisów zawierających 49 utworów i 13 listów Chopina. Były przechowywane w Bibliotece Narodowej w Warszawie, a w czasie II wojny zostały wywiezione wraz ze skarbami Wawelskimi do Kanady, gdzie Konsulem Generalnym Polski był Tadeusz Brzeziński. Jego syn, Zbigniew był doradcą d/s bezpieczeństwa narodowego USA Prezydenta Jimmiego Cartera. Dzięki Kanadzie rękopisy Chopina oraz skarby wawelskie bezpiecznie przetrwały wojnę i wróciły do Polski po wojnie w 1961r.

Fryderyk zagrał dla Królowej Wiktorii w Anglii 15 maja 1848. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Powyżej: Część wystawy "Odyseja Skarbów Wawelskich 1939-1961", pokazująca jeden z manuskryptów Chopina. Zdjęcie pochodzi ze Zbiorów Muzeum na Wawelu w Krakowie w Polsce.

Powyżej: Przykłady rękopisów Chopina przechowywanych w Kanadzie w czasie WWII. Zdjęcie pochodzi z Biblioteki Narodowej w Warszawie.

XVII:						
2015	Seong-Jin Cho	Charles Richard-Hamelin	Kate Liu	Eric Lu	Tony Yike Yang	Dmitry Shishkin

Powyżej: Zwycięzcy Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w 2015. Po raz pierwszy w historii tego konkursu kanadyjscy pianiści znaleźli się w pierwszej szóstce. Poniżej od lewej: Charles Richard-Hamelin, 2-gie miejsce oraz Tony Yike Yang, 5-te miejsce. Zdjęcie pochodzi od Elizabeth Delage.

Po prawej: Plakat XVII Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w 2015. Zdjęcie pochodzi z NIFC.

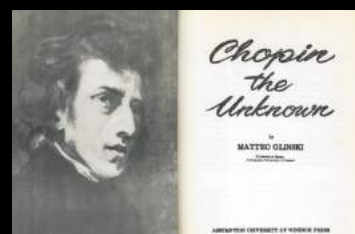
Plakat koncertu fortepianowego Chopina z solistą Piotrem Palecznym na Uniwersytecie Windsorskim, Ontario, w 2004. Zdjęcie pochodzi od Jerry Barycki.

Popiersie Chopina wykonane przez Marię Filarską, Windsor, Ontario. Zdjęcie pochodzi od Jerry Barycki.

Maska pośmiertna Chopina ze zbiorów Marii Filarskiej. Zdjęcie pochodzi od Sr. Anna Fidor.

Strona tytułowa i frontispis książki "Chopin the Unknown" autorstwa Mateusza Glińskiego, byłego profesora muzyki na Uniwersytecie Windsorskim w Kanadzie. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Europa w 1815. Zdjęcie pochodzi z Wikipedia Commons.

Podpis Chopina.
Zdjęcie pochodzi z Chopin.pl.

Po prawej: Miejsca gdzie Chopin podróżował w Europie. Zdjęcie pochodzi od Piotra Sawickiego.

Bibliografia

Publikowane źródła:

Wanda Bogdany-Popielowa: *Rękopisy muzyczne 1. połowy XIX wieku ze zbiorów Biblioteki Narodowej: katalog*. Warszawa 1997.
 Mariola Nałecz: *Ocalone przez BKG: katalog wystawy. Rękopisy Fryderyka Chopina*. Warszawa 2016.
 Zofia Helman, Zbigniew Skowron, Hanna Wróblewska-Straus: *Korespondencja Fryderyka Chopina. T. I*. Warszawa 2009.
 Józef Michał Chomiński, Teresa Dalila Turlo: *Katalog dzieł Fryderyka Chopina*. Kraków, Warszawa 1990.

Niepublikowane źródła:

John Liviero, Piotr Paleczny, Anna Marchlewska, Park Miniatur Woj. Mazowieckiego, Sr. Anna Fidor, Elizabeth Delage, Maria Filarska, Peter Sawicki, the Fryderyk Chopin National Institute (NIFC), National Library of Poland.

Internet:

Wikipedia Commons, polona.pl, pl.chopin.nifc.pl, chopinonline.ac.uk, chopin.pl/nifc.en, pinterest and wikipedia, meakultura.pl, Le Centre des monuments nationaux, festival.pl, The International Federation of Chopin Societies.

Autorka biografii:

Mariola Nałecz, Warszawa, Polska.

Podziękowania

Wystawa została przygotowana przez Polsko-Kanadyjskie Stowarzyszenie Biznesmenów i Profesjonalistów w Windsorze (PCBPAW) wraz z zespołem z Uniwersytetu Windsorskiego oraz innymi partnerami. Stanowi ona wyraz uznania dla Kanady w związku ze 150 rocznicą ustanowienia konfederacji, ukazuje historię Polonii kanadyjskiej jako część historii i sukcesu Kanady oraz akcentuje szczególne więzy łączące Kanadę i Polskę. Prezentowany projekt przedstawia związki pomiędzy Polską, Polonią i Kanadą oraz jest wyrazem wdzięczności autorów za ich pielęgnowanie.

Dziękujemy Bibliotece Narodowej w Warszawie w szczególności: Katarzynie Ślaskiej, Marioli Nałecz (autorce tekstu), Narodowemu Instytutowi Fryderyka Chopina (NIFC), Bibliotece im. Leddy'ego Uniwersytetu Windsorskiego, w szczególności: Joan Dalton, Marg McCaffrey Piche, Frankowi Simpsonowi i czuwającemu nad ich pracą Pascalowi Calarco, kierownikowi Biblioteki oraz członkom naszego Stowarzyszenia za stworzenie tej wystawy. Specjalne podziękowania kierujemy do: Francine Sala, John Liviero, Piotra Palecznego, Marii Filarskiej, Sr. Annie Fidor, Annie Marchlewskiej oraz wszystkich, którzy przyczynili się do realizacji tego projektu. Wyrazy wdzięczności należą się również naszym sponsorom: Polonia Centre (Windsor) Inc., Bibliotece im. Leddy'ego Uniwersytetu Windsorskiego oraz naszemu Stowarzyszeniu.

Jerry (Jerzy) Barycki

Windsor, 29 lipca, 2018.

Prezes, PCBPAW oraz Ko-ordynator/Projektant projektu

Projekt jest współfinansowany przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej w ramach realizacji programu wsparcia dla Polonii i Polaków za granicą.

Dziękujemy sponsorom za hojne wsparcie

Dziękujemy naszym współpracownikom

Dziękujemy Kanadzie!

